

**2006. december 20-án benyújtott kereset – Az Európai
Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság**

(C-518/06. sz. ügy)

(2007/C 42/25)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők:
E. Traversa és N. Yerrell meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

1. A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság:

- mivel olyan jogszabályokat alkotott és tart hatályban, amelyek alapján a gépjármű-felelősségbiztosítás díjait meghatározott paraméterek szerint kell számítani;
- mivel a gépjármű-felelősségbiztosítás díjait visszaható hatályú ellenőrzésnek veti alá,

nem teljesítette az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosításra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról és a 73/239/EGK irányelv, valamint a 88/357/EGK irányelv módosításáról szóló, 1992. június 18-i 92/49/EGK tanácsi irányelv (harmadik nem életbiztosítási irányelv) (!) (a továbbiakban: 92/49 irányelv) 6., 29. és 39. cikkének a díj-meghatározási szabadságról szóló rendelkezéseiből eredő, a biztosítási termékek szabad forgalmazásával kapcsolatos kötelezettségeit;

- mivel a más tagállambeli székhelyű, de a letelepedési szabadság vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján Olaszországban működő biztosító vállalkozások díjszámításának részletes szabályait ellenőrzésnek veti alá;
- mivel a más tagállambeli székhelyű, de a letelepedési szabadság vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján Olaszországban működő biztosító vállalkozásokat is szankcióval fenyegeti a díjszámítás részletes szabályait meghatározó olasz jogszabályok megsértése esetére,

nem teljesítette a 92/49 irányelv 9. cikkének rendelkezéseiből eredő kötelezettségeit;

- mivel minden biztosító vállalkozást, így más tagállambeli székhelyű, de a letelepedési szabadság vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján Olaszországban működő

biztosító vállalkozásokat is gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés kötésére kötelez;

nem teljesítette az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződés 43. és 49. cikkéből eredő kötelezettségeit.

2. A Bíróság az Olasz Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A biztosítási vállalkozások kötelezettsége, hogy nettó díjaikat „kellően átfogó és legalább öt működési évet felölölő megfelelő biztosítástechnikai alapon” határozzák meg és meghatározott piaci átlaghoz igazítsák, valamint e díjak visszaható hatályú ellenőrzésnek való alávetése és az olasz felügyeleti hatóságok jogosultsága, hogy e kötelezettségek megsértése esetén jelentős összegű szankciót alkalmazzanak, sérti a díj-meghatározási szabadság 92/49 irányelvben szereplő alapelvét. E szabályozás ugyanis szabályozott biztosítási díjak rendszerét eredményezi, és akadályozza a biztosító vállalkozásokat szolgáltatásaik általuk célszerűnek tartott módon történő forgalmazásában, díjaik szabad meghatározásában, és így a biztosítási ágazat belső piacának létrehozatalát gátolja.

Az olasz állam nem hivatkozhat arra, hogy a díj-meghatározási szabadság közösségi szabályozásban előírt elvétől történő eltérést a nemzeti rendelkezések alapját képező közérdek igazolja, mert ez az eltérés nem tartozik a 92/49 irányelv 29. cikkének (2) bekezdésében és 39. cikkének (3) bekezdésében kifejezetten említett kivételek közé.

Az olasz felügyeleti hatóság, azaz a fogadó tagállam felügyeleti hatósága által a letelepedési szabadság vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján Olaszországban működő biztosító vállalkozások díjszámításának részletes szabályai felett gyakorolt ellenőrzés, valamint az olasz szabályozás megsértése esetén ezen olasz felügyeleti hatóság általi szankciókiszabás ellentétes a 92/49 irányelv 9. cikkében a származási tagállam (a biztosító vállalkozás székhelye szerinti tagállam) és a fogadó tagállam között megállapított hatáskörmegosztással.

A gépjármű-biztosítással foglalkozó valamennyi biztosító vállalkozás szerződéskötésre való kötelezése székhelyének helyszínétől függetlenül, minden biztosított csoportra és Olaszország minden régiójára kiterjedően, valamint az olasz felügyeleti hatóság jogosultsága e kötelezettség megsértése esetén szankció alkalmazására a letelepedési szabadság EK-Szerződés 43. cikke alapján tiltott korlátozásának, egyben a szolgáltatásnyújtási szabadság EK-Szerződés 49. cikkével össze nem egyeztethető korlátozásának minősül. A gépjármű-felelősségbiztosítási szerződések megkötésére az olasz szabályozásban előírt kötelezettség ugyanis a biztosító vállalkozások számára az olaszországi tevékenység komoly akadálya, mert e kötelezettség visszatartja a más tagállamban letelepedett biztosító vállalkozásokat az olaszországi letelepedéstől és szolgáltatásnyújtástól, így akadályozza az olasz piacra történő belépésüket.

A szerződéskötési kötelezettség olyan akadály, amely céljára tekintettel nem indokolt és nem is arányos. „[A] közrend fogalmára [ugyanis csak] a közrend alapvető társadalmi érdekeket érintő valós és kellően komoly fenyegetettsége esetén lehet hivatkozni”, és „[...] a közrenddel kapcsolatos kivételt – a Szerződés alapvető elvei alóli összes kivételhez hasonlóan – megszorítóan kell értelmezni” (a C-348/96. sz. Donatella Calfa elleni büntetőeljárásban 1999. január 19-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-11. o.] 21. és 23. pontja).

Ezen kívül e korlátozás még alkalmatlan is a vele elérni kívánt cél elérésére, mivel az általános szerződéskötési kötelezettség gátolja a biztosító vállalkozások olyan különleges ágazatainak tevékenységét és fejlődését, amelyek a fogyasztói szükségleteket éppen a szakosodás miatt tudják megfelelőbben és hatékonyabban kielégíteni.

Végül e korlátozás meghaladja a közrend fenntartásához és a fogyasztóvédelemhez szükséges mértéket: mind földrajzilag, mivel a közrendi problémák az olasz hatóságok állítása szerint az államterületen belül csupán „meghatározott földrajzi térséget” érintenek, mind tartalmilag, mivel az Olaszországban működő biztosító vállalkozások bármely gépjármű-tulajdonossal és -üzembentartóval kötelesek szerződést kötni, függetlenül attól a konkrét kockázattól, amit e tulajdonos vagy üzembeartó a harmadik személyeknek okozott károkért fennálló polgári jogi felelősség tekintetében jelent.

(¹) HL L 228., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 346. o.

A T-94/05. sz., Athinaïki Techniki AE kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 26-án hozott végzés ellen az Athinaïki Techniki AE által 2006. december 21-én benyújtott fellebbezés

(C-521/06. sz. ügy)

(2007/C 42/26)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: az Athinaïki Techniki AE (képviselő: S. A. Pappas Δικηγόρος)

A többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága és az Athens Resort Casino AE Symmetochon

A fellebbező kérelmei

A fellebbező kéri, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg a megtámadott végzést;

- adjon helyt az Elsőfokú Bíróság elé beterjesztett kereseti kérelmeknek; és
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező egyetlen jogalapra hivatkozik fellebbezése alátámasztására, amely arra vonatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság tévedett a fellebbező panasza vizsgálatát lezáró levél jogi minőségében. Egyrészt a Bizottság által vizsgált ügy – annak állapotára tekintettel – lezárása igenis végleges volt; másrészt a Bizottság által hozott döntés háttéréből egyértelműen kiderül, hogy a Bizottság igenis burkoltan indoklással ellátott határozatot hozott a panasz tárgyát képező támogatások minősítésével kapcsolatosan. Következésképpen az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el annak megállapításával, hogy a megtámadott határozat ellen nincs közösségi bíróság előtti eljárásnak, és ezért a keresetet mint elfogadhatatlant elutasította.

2006. december 22-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Belga Királyság

(C-522/06. sz. ügy)

(2007/C 42/27)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: A. Alcover San Pedro és B. Stromsky meghatalmazottak)

Alperes: Belga Királyság

Kereseti kérelmek

- a Bíróság állapítsa meg, hogy a Belga Királyság – mivel elmulasztotta a szabályozott anyagok visszanyerése, újrahasznosítása, regenerálása és megsemmisítése terén dolgozó személyzet bizonyos tagjaira vonatkozóan a minimális szakképzési követelmények meghatározását az ózonréteget lebontó anyagokról szóló, 2000. június 29-i 2037/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (¹) 16. cikke (5) bekezdésének megfelelően, és a vallon régióra vonatkozóan nem hozott meg minden kivitelezhető elővigyázatossági intézkedést a szabályozott anyagok szivárgásának megakadályozása, illetve minimálisra csökkentése érdekében, valamint nem végezte el a szivárgás éves ellenőrzését ugyanezen rendelet 17. cikke (1) bekezdésének megfelelően – nem teljesítette az e rendelet 16. cikkének (5) bekezdéséből és 17. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.
- kötelezze a Belga Királyságot a költségek viselésére.